©Баблюк Р. В., Королишин Т. А., Барилак Л. Г., Попович І. Л.

ДЕТЕРМІНАЦІЯ ТЕСТУ ШТАНГЕ ПАРАМЕТРАМИ ВАРІАБЕЛЬНОСТІ РИТМУ СЕРЦЯ І ЕЛЕКТРОЕНЦЕФАЛОГРАМИ

Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця НАН України, Трускавець

Експериментальними дослідженнями школи О. О. Маркової [1998] доведено, що резистентність до гіпоксії підлягає регуляторним впливам вегетативної нервової системи. Мета даного дослідження – з'ясувати зв'язки резистентності до гіпоксії з параметрами вегетативної регуляції і кіркової нейродинаміки. Об'єктом клініко-фізіологічного спостереження були 32 чоловіки віком 26–60 років, хворі на сечокислий діатез. Про резистентність до гіпоксії судили за класичним тестом Штанге (ТШ) – тривалістю затримки дихання на вдиху. Стан вегетативної регуляції оцінено за параметрами варіабельності ритму серця (ВРС) („Кардиолаб+ВСР"), стан коркової нейродинаміки – за параметрами електроенцефалограми („НейроКом"). Тестування проводили двічі з 10-денним інтервалом, впродовж якого пацієнти отримували стандартний бальнеотерапевтичний комплекс курорту Трускавець (СБТК).

При поступленні виявлено інверсну кореляцію ТШ з маркерами симпатичного тонусу АМо (r=-0,88) і LFn (r=-0,58) та пряму кореляцію з маркерами парасимпатичного тонусу ДХ (r=0,92), SDNN (r=0,89), TP (r=0,87) і LFn (r=0,58). З-поміж параметрів ЕЕГ значуще корелювали з ТШ спектральні потужності α-, δ- і β-ритмів у відведенні O1 (r=-0,36; -0,29 і 0,26 відповідно) та α-ритму у відведенні F8 (r=-0,27). Коефіцієнт множинної кореляції R=0,45. Зміни під впливом СБТК ТШ пов'язані зі змінами ВРС слабше: АМо (r=-0,68), ДХ (r=0,76), SDNN (r=0,67), TP (r=0,60), а зі змінами ЕЕГ – сильніше: O2-α (r=0,36), T5-β (r=0,36), C4-α (r=-0,35), O2-δ (r=0,32), Fp1-β (r=-0,32), C4-δ (r=-0,31), F3-β (r=-0,30). Коефіцієнт множинної кореляції R=0,69.

Отже, резистентність до гіпоксії та її зміни підлягають нервовій регуляції.